

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: L. Š., narozený dne X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Kateřina Švecová,
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 25. 10. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2022, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2022, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2022, č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 146,- Kč k rukám právní zástupkyně, a to do 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 15. 7. 2022 žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-jih totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce činí 20 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles

pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž především vyjádřil nesouhlas z toho důvodu, že jeho zdravotní stav nebyl posudkovým lékařem okresní správy sociálního zabezpečení řádně zjištěn. Pokles jeho pracovní schopnosti měl být správně posouzen na základě kompletní lékařské dokumentace a osobního posouzení. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Posudkový lékař zvolil na základě doložených lékařských zpráv vzhledem k charakteru zdravotního postižení horní hranici uvedeného rozmezí, tedy na 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšil podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o dalších 5 procentních bodů, tedy na celkových 25 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že rozhodující příčina poklesu jeho pracovní schopnosti měla být posuzujícím lékařem, respektive následně žalovanou posouzena podle jiné položky vyhlášky o posuzování invalidity, která by odůvodňovala vznik invalidity. Pokud žalovaná dospěla k jiným závěrům, pak takto učinila v rozporu s objektivními odbornými nálezy, které jsou součástí spisové dokumentace. Žalobce trpí častými intenzivními bolestmi horní a střední krční páteře, kdy pociťuje časté dráždění krční míchy a často jej brní prsty od loktů dolů. Bolesti neodeznívají ani při užívání léků proti bolesti. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce má vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti v takovém rozsahu jako před autonehodou ze dne 16. 12. 2019. Podle žalobce tedy žalovaná nedostatečně zohlednila zdravotní stav žalobce a jeho funkční dopady, v důsledku čehož dospěla k nesprávnému závěru o tom, že zdravotní stav žalobce neodpovídá invaliditě podle zákona o důchodovém pojištění. Dále byla hodnota stanovená okresní správou sociálního zabezpečení vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu žalobce zvýšena žalovanou podle ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 5 procentních bodů. S tímto žalobce opět nesouhlasí, neboť navýšení lze učinit až o 10 procentních bodů.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě především shrnula předchozí správní řízení a jeho legislativní úpravu. Závěrem vyjádření žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce poklesly o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–40 %. Střední taxaci **v celkové hodnotě 35 %** posudková komise zvolila především s přihlédnutím k míře žalobcova postižení. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobce posudková komise určila datum neurologického vyšetření: 1. 6. 2022. Platnost stanovena trvale, neboť chybí předpoklad zlepšení zdravotního stavu žalobce.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky těžké práce spojené s manipulací těžkými břemeny, dále práce ve vynucené poloze, dále práce v nepříznivých klimatických podmínkách. Schopen práce lehčí odpovídající výše řečeným omezením. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Soud tedy posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise účastníci řízení nic nenamítli.

12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 1. 6. 2022 a nadále trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované straně právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 146 Kč za dva úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a sepisu žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To vše navýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 546 Kč. Celková výše se tedy rovná částce **3 146 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 17. února 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně